

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๓๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง หรือหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของ สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน กรรมการ

(๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ประธานสภาคณาจารย์ เป็นกรรมการ

(๕) ประธานสภาข้าราชการและลูกจ้าง เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มี ผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เลือกคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนสามคน เป็นกรรมการตาม (๓)

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจและหน้าที่ ส่งเสริมจรรยาบรรณ แก่บุคลากร และควบคุมการพิจารณาดำเนินการตามจรรยาบรรณให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ วินิจฉัยตีความในกรณีเกิดปัญหาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ คณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน กรรมการ

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย สายปฏิบัติการ จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้างานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มี ผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

ให้สภาคณาจารย์ เลือกผู้แทนจำนวนสามคน เป็นกรรมการตาม (๓)

ให้สภาข้าราชการและลูกจ้าง เลือกผู้แทนจำนวนสามคน เป็นกรรมการตาม (๔)

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่สอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ รวมทั้งวินิจฉัยตีความว่าการประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเองดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาคณะให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๒) (๓) และ (๔) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๘ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงดูแลรักษาและใช้สินทรัพย์ของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๙ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติงานโดยความมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ และเสียสละ

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต และเป็นธรรม

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๐ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่จะเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยซื่อสัตย์

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจ เอาใจใส่ ซื่อสัตย์ สุจริต มีความพากเพียร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยการทำงานเพื่องาน ไม่ประพุดิทุจริต ไม่คิดริษยา รู้คุณค่างานที่ทำ

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชาโดยเหมาะสมแก่ฐานะตำแหน่ง

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านปฏิบัติงาน ชวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมอบหมายงานที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถ ไม่หนักเกินแรง ไม่เบาจนเสียงาน ให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงชื่นชมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามสมควร สร้างขวัญ ให้กำลังใจ ให้รางวัลตามโอกาสอันเหมาะสม ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงชวนช่วยช่วยเหลือ จัดสวัสดิการ ที่ดีให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัยนุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน มีความจริงใจในการบริหารงาน ส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในกาปฏิบัติงานของบุคลากร

(๖) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม ดำรงอยู่ในความยุติธรรม และสามารถให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร

(๗) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมีศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหา มีความอดทน อดกลั้น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๒ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงรวมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของเพื่อนร่วมงาน

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเคารพในความเห็นทางวิชาการของเพื่อนร่วมงาน

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และกิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำ ให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๓ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์พึงวางตนให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

(๒) คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติ ตามหลักจริยธรรม โดยต้องกระตุนและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปสู่จุดหมายอย่างอิสระ

(๓) คณาจารย์พึงพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การวิจัย ให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ

(๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติติดต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตร เสมอภาค และสร้างสรรค์

(๕) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้นำสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) คณาจารย์ไม่กระทำตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

(๗) คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีได้มาตรฐาน

(๘) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการสอน วิจัย บริการพัฒนาภูมิปัญญาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๙) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย และงานอื่น ๆ ที่ได้มอบหมายจากมหาวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด

(๑๐) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๘) และ (๙) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑๐) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่า ผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๑๗ การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

ข้อ ๑๘ การประพุดติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มีได้เป็นความผิดวินัยถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และหากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามและหรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๙ ในการสอบสวนและพิจารณา ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณากรณีดังกล่าว ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ แจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ถูกกล่าวหาว่าประพุดติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นได้คัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพุดติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณกรณีใด ตามข้อใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยด้วย ให้ระบุว่าเป็นผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือตามข้อใด แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพุดติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาให้ดำเนินการตามข้อ ๑๖ หรือไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๖ หรือเสนอให้มหาวิทยาลัยสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ถูกกล่าวหาว่าประพุดติผิดจรรยาบรรณ ต่อไป

ข้อ ๒๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายวิชาญ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้